

Vanuit de Tweede Kamer over terugkeer**Dingen die onmogelijk lijken, mogelijk maken***door Ine Aasted-Madsen, CDA Tweede-Kamerlid*

Eind 2004 kwam ik in contact met stichting HIT, waarna snel een persoonlijke kennismaking volgde in Heerlen, destijds de thuisbasis van de stichting, waar we van gedachten hebben gewisseld over terugkeer en project TOP.

De doelstelling van TOP onderschrijf ik helemaal; mensen ondersteunen bij het opbouwen van een nieuw bestaan in het land waar zij naar terugkeren. Dat je mensen dan onder andere een scholingsaanbod doet waarmee ze verder kunnen in het land van terugkeer is natuurlijk volstrekt logisch. Waarom zou je mensen eerst Nederlands leren voordat ze een vakopleiding krijgen, als de scholing in het teken van terugkeer staat. Dat uitgangspunt van TOP spreekt me enorm aan. Dat terugkeer voor vele asielzoekers een stap is waar zij enorm tegenop zien begrijp ik. In Nederland weten ze wat ze hebben en in het land van herkomst wachten veel onzekerheden, met name of men in staat is een nieuwe toekomst op te bouwen. Hiervoor zijn activiteiten zoals in het TOP project maar ook de partijen waarmee wordt zij samenwerken van cruciaal belang. Als mensen door gerichte scholing en ondersteuning in Nederland maar ook in het land van terugkeer weer perspectief zien en er de schouders onder willen zetten, kunnen zij ook een grote bijdrage leveren aan de opbouw van het land.

In juni 2004 was ik als woordvoerder personeel defensie in Bosnië op bezoek bij SFOR. De enorme schade die aangericht is door de oorlog is nog steeds in vele straten zichtbaar. Er moet nog veel werk verzet worden om de schade te herstellen. Een grote belemmering daarbij is de enorme hoeveelheid landmijnen die nog steeds aanwezig zijn.

Dat is de donkere kant van het verhaal, maar ik zie ook een zonnige kant. Bosnië heeft een prachtig landschap en zou een toeristische trekpleister kunnen worden. Daar zou in geïnvesteerd moeten worden, vooral door de Bosniërs zelf. Voorwaarde is wel dat de blik gericht is op mogelijkheden en niet meteen op de onmogelijkheden. Iets wat wij in Nederland ook snel geneigd zijn om te doen. Ik heb persoonlijk als motto: niet vragen of iets kan, maar vragen hoe het kan.

Tijdens mijn bezoek aan Bosnië heb ik ook kennisgemaakt met een jonge Bosnische vrouw die als tolk werkte voor de Nederlandse militairen die daar op dit moment vooral ondersteunend zijn bij de opbouw van het land. Deze tolk vertelde me dat ze zes jaar in Nederland woonde toen ze haar Nederlandse paspoort kon ophalen. Ze heeft haar pas opgehaald en binnen een week weer ingeleverd. Zij voelde zich medeverantwoordelijk voor de opbouw van haar land en is teruggekeerd. In materieel en financieel opzicht een achteruitgang, maar het feit dat zij haar steentje kon bijdragen gaf haar ook veel voldoening en ze was weer thuis. Ze zei wel teleurgesteld te zijn over het feit dat slechts weinigen ook die stap willen zetten.

Door de inspanningen van HIT zie ik in Bosnië grote mogelijkheden voor mensen die terugkeren. Het land verdient het dat erin geïnvesteerd wordt. Maar ook in de andere landen waarnaar mensen terugkeren zijn ontwikkelingsmogelijkheden als mensen met een positieve insteek en de juiste scholing en begeleiding de schouders eronder willen zetten.

EQUAL projecten in de steigers*door Patrick Schepers*

Bron: Audiovisual library EU website

Brussel heeft opnieuw geld verdeeld om meer mensen aan het werk te krijgen en om iedereen gelijke kansen te geven op werk. Dit betekent dat geslacht, ras, etnische afkomst, godsdienst, levensovertuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid geen belemmering zouden mogen vormen in het zoeken naar werk. Het geld is verdeeld onder de beste projectvoorstellen die deze problematiek op vernieuwende wijze benaderen. Deze projecten krijgen tot 31 december 2007 de tijd om te laten zien dat hun aanpak werkt.

Brussel betaalt 100 miljoen aan deze projecten uit het programma "EQUAL". In Nederland wordt het programma uitgevoerd door het Agentschap SZW, een onderdeel van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

Het Agentschap SZW ontving 224 projectvoorstellen. Daarvan zijn 132 projecten goed-

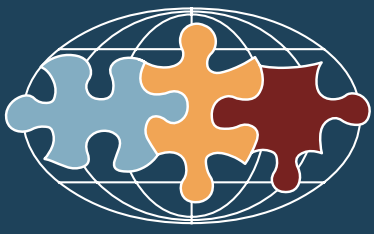
gekeurd. Zij zijn dan ook gestart met de voorbereidingen.

Bij de goedgekeurde projecten horen ook de projecten "Werken In Nederland" en het "Terugkeer Ontwikkelings Project" in Brabant en Limburg. Het eerste project is gericht op inburgering en het tweede op terugkeer. Het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers is voor deze projecten de aanvrager. Andere goedgekeurde projecten van het COA zijn "Klaar voor Werk" uit Groningen en een project gericht op Erkenning van elders Verworven Competenties (EVC) uit Rijswijk. Ook werkt het COA samen met het Drentse project Perspectief dat ook gericht is op de terugkeerondersteuning van asielzoekers.

De projecten staan nu in de steigers en er wordt hard gewerkt aan alle voorbereidingen om direct in of na de zomer te kunnen starten met de uitvoering.

Wist u dat...

1. ... de benaming asielzoekerscentrum niet meer bestaat, maar dat men vanaf 1-1-2005 spreekt van terugkeer-, oriëntatie&inburgering- en vertreklocatie?
2. ... de krimp bij het COA onverminderd doorzet; in 2004 de instroom stond op 5.296 tegenover een uitstroom van 16.887 personen. Op 1-1-2005 de totale bezetting van het COA 40.761 personen was?
3. ... het werkloosheidspercentage van de beroepsbevolking onder niet-westerse allochtonen 16% is ten opzichte van 5,2% onder de autochtonen in 2004?
4. ... Stichting HIT een Europese samenwerking aan gaat met Duitsland en Tsjechië voor de projecten TOP en WIN?
5. ... een nieuwkomer een persoon is van 18 jaar of ouder, die niet in Nederland is geboren en behoort tot een etnische minderheidsgroep die rechtmatig in Nederland verblijft en die minder dan een jaar geleden in Nederland is gekomen / en of een permanente verblijfsvergunning heeft gekregen?
6. ... een oudkomer een persoon die 18 jaar of ouder is, die buiten Nederland is geboren en behoort tot een etnische minderheidsgroep, die al langer dan een jaar rechtmatig in Nederland verblijft, en hiervoor een verblijfsvergunning heeft ontvangen. Een oudkomer is niet verplicht om op grond van de Wet inburgering nieuwkomers een inburgeringsprogramma te volgen?

Nieuwe EQUAL projecten

Terugkeer Ontwikkelings Project (TOP)

TOP is één van de drie nieuwe projecten, met als thema asielbeleid, waarvoor het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid de helft van de projectkosten van ruim 3 miljoen euro heeft gereserveerd. TOP gaat zich richten op de ondersteuning van asielzoekers die willen of moeten terugkeren.

Doelstelling

In heel Nederland maar ook in Europa wordt al enige tijd geëxperimenteerd met het vormgeven van terugkeer (beleid). Langzaam maar zeker komt er zicht op best practices die echter nog vertaald moeten worden naar beleid. TOP wil dan ook niet zelf methodes gaan ontwikkelen maar vooral gebruik maken van bestaande instrumenten om deze effectief in de keten in te zetten. Asielzoekers worden ondersteund bij het opzetten en uitvoeren van een terugkeerplan, bij het vervullen van de randvoorwaarden voor terugkeer, bij de feitelijke terugkeer én bij het bouwen aan een (economisch) perspectief in het land van terugkeer. Feitelijk kan binnen dit project bijna alles mits het maar bijdraagt aan enige vorm van duurzame reïntegratie. De een heeft wellicht behoefte aan medische ondersteuning, aan hulp bij het verwerven van papieren maar ook aan onderwijs voor kinderen in het eigen land terwijl de ander behoefte heeft aan beroepsvaardigheden en financiële steun bij het opzetten van een eigen onderneming.

Kerngegevens

- 320 asielzoekers starten hun terugkeertraject waarvan er 80 terug moeten keren
- In 3 landen van terugkeer worden afspraken gemaakt voor uitgebreide ondersteuning
- Ondersteuning van de mensen die de asielzoekers begeleiden bij het vormgeven van hun terugkeer

Partners

- COA, IND, CORDAID, Vluchtelingenwerk, AGEF, gemeente Maastricht, Heerlen, Venlo en sociale partners in Limburg.
- Het IOM zal participeren in de uitvoering.
- De grote gemeenten in Brabant overwegen participatie.

Werken In Nederland (WIN)

WIN is voor velen een bekende term die geassocieerd wordt met de Wet Inburgering Nederland. Project WIN van stichting HIT heeft wel degelijk te maken met inburgeren, maar staat in dit kader voor "Werken In Nederland" en is één van de nieuwe projecten waarvoor het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid in het kader van het programma Equal van de totale projectkosten, een kleine 4 miljoen euro, de helft heeft gereserveerd.

WIN richt zich binnen het thema "employability" op het vergroten van kansen op werk voor mensen die in het bezit zijn van een verblijfsvergunning en wonen binnen de centrale opvang van het COA en de Limburgse en Brabantse gemeenten, de zogeheten oud- en nieuwkomers.

Doelstelling

De inburgering heeft al heel wat stof doen opwaaien in Nederland. Wat werkt wel goed, wat niet en wat kan echt nog beter? Het project Werken In Nederland wil graag een alternatief bieden voor de bestaande activiteiten onder de Wet Inburgering Nieuwkomers. En natuurlijk moet dat alternatief aansluiten bij de landelijke ontwikkelingen zoals het nieuwe inburgeringstelsel dat eraan staat te komen. Werken In Nederland stelt het arbeidsperspectief van de oud- of nieuwkomer centraal waarbij elementen als Nederlandse taal en sociale vaardigheden afgeleid worden. Niet minder belangrijk maar wel een minder centrale rol.

Kerngegevens

- 400 inburgeraars wordt een traject aangeboden waarvan er 100 moeten eindigen met een baan
- Starten met het in kaart brengen van Erkenning van elders Verworven Competenties (EVC's)
- Maatwerk samengesteld uit een combinatie van het al bestaande aanbod
- Statushouders die verblijven in de centrale opvang, op de dag van statusverwerving koppelen aan een gemeente

Partners

- Gemeenten Maastricht, Heerlen, Venlo, sociale partners in Limburg, het COA en het CWI
- De grote gemeenten in Brabant overwegen participatie

Terugkeer: Ratio versus Emotie

Dr. P.J. van Krieken
special advisor Adviescommissie voor
Vreemdelingenzaken (ACVZ)

Het Terugkeer Ontwikkelings Project beoogt onder andere een verbeterde samenwerking in de keten. Van elkaar weten wat je doet, aansluiten op elkaar maar ook elkaar versterken zijn hierin de leidende thema's. In dat kader is er een eerste workshop georganiseerd voor alle partners waarbij Dr. P.J. van Krieken optrad als inleider. In een boeiend betoog verwoordde hij belangrijke aspecten van de terugkeer problematiek.

Dr. Van Krieken stelt dat het onderwerp terugkeer emotionele én rationele kanten heeft, en dat de problematiek daardoor zo complex is. Het verschil tussen ratio en emotie, ofwel het verschil tussen recht en rechtvaardigheid, vormt veelal een wrijfpunt bij terugkeer.

In een democratische samenleving worden wetten continu aangepast aan de veranderde perceptie van rechtvaardigheid. Indien in de perceptie van enkele leden van zo'n samenleving het gat tussen 'recht' en 'rechtvaardigheid' te groot wordt kan dit leiden tot burgerlijke ongehoorzaamheid.

In Nederland wordt het terugkeerbeleid opgesteld en uitgevoerd met behulp van de Trias Politica waarbij alle drie de machten betrokken zijn: de legislatieve, de executieve en de rechtsprekende macht (resp. Parlement/Kamer – regering – rechter). Hierbij moet benadrukt worden dat de IND's en COA's van deze wereld beleid uitvoeren zoals dat door de executieve in overleg met de legislatieve (de laatste in een controle-rol) is vastgesteld. In een moderne samenleving wordt ook rekening gehouden met de Maatschappelijke Organisaties (NGO's) en het maatschappelijk middenveld en de noodzaak draagvlak te verkrijgen voor beleid en uitvoering. Immers, kwaliteit x acceptatie = effectiviteit.

Tot slot merkt Van Krieken op dat er géén internationaal erkend (mensen-)recht op migratie bestaat, en uitgeprocedeerde asielzoekers dienen derhalve te vertrekken cq terug te keren naar hun land van herkomst.

De ACVZ adviseert de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie gevraagd en ongevraagd over vreemdelingenrecht, vreemdelingenbeleid en integratie.

Voor meer informatie over de ACVZ kunt u terecht op de internetpagina van de Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken (www.acvz.com).

Op de agenda: Workshops voor WIN

Op korte termijn zullen de ketenpartners van project WIN, gemeenten van Limburg en Noord-Brabant, sociale partners en COA uitgenodigd worden voor een reeks workshops. De organisatie is in handen van het projectmanagement van HIT en doel van deze workshops is te komen tot een goede samenwerking tussen de verschillende partijen.

De gemeenten van Limburg en Noord-Brabant zijn initiatiefrijke op het gebied van inburgering en duurzame integratie. Zo bestaat het aanbod van inburgerings-

trajecten allang niet meer puur uit Nederlandse taalverwerving en maatschappijoriëntatie. De meeste gemeenten bieden de oud- en nieuwkomers duale trajecten aan, gericht op opvoedingsondersteuning, arbeid of andere scholing. Het COA is inmiddels gestart met project Inburgering, wat vergunninghouders binnen de centrale opvang de kans biedt om vanaf het moment van statusverwerving zich bezig te houden met inburgeren. Ook op provinciaal niveau wordt er hard aan de weg getimmerd en voert bijvoorbeeld stichting Palet op grote schaal

activiteiten uit ter bevordering van de communicatie en integratie tussen allochtonen en autochtonen in Noord-Brabant.

Het is daarom belangrijk om alle activiteiten eens naast elkaar te leggen en gezamenlijk op zoek te gaan naar overlappings, lacunes en successen zodat de kritische succesfactoren bepaald kunnen worden om tot duurzame integratie te komen. Op deze manier kunnen de activiteiten op elkaar afgestemd worden en de krachten gebundeld.

Maastricht kiest voor WIN

door Carrie van Schaayk

Het Stadskantoor van de gemeente Maastricht straalt de nieuwe zakelijkheid al uit. "De burger is klant geworden en dat geldt ook voor de inburgeraars" vertelt Chantal van Lieshout, beleidsambtenaar Welzijn en Zorg.

Sinds augustus 2001 is Van Lieshout verantwoordelijk voor het beleid voor de inburgering van oud- en nieuwkomers binnen de gemeente Maastricht. Van Lieshout vertelt over plussen en minnen van het nieuwe inburgeringstelsel dat eraan komt en over het project WIN van Stichting HIT

In 2002 heeft de gemeente Maastricht een nieuwe visie ontwikkeld op inburgering. Deze visie heeft vooral betrekking op de kwalitatieve verbetering en heeft geleid tot de opzet van het Bureau Inburgering. Hier werken vier casemanagers die oud- en nieuwkomers begeleiden bij het opstellen en uitvoering geven van een trajectplan.

Ook is er de afgelopen jaren hard gewerkt aan vernieuwde scholingstrajecten die beter aansluiten bij de inburgeraars en die vooral dual van aard zijn. Dual betekent een combinatie van werken en leren. In 2004 hebben de casemanagers 225

mensen een traject aangeboden. 135 nieuwkomers en 90 oudkomers. Het grote verschil is dat oudkomers niet verplicht moeten deelnemen aan de inburgering en dat zij zich op eigen initiatief melden. Van Lieshout schat dat er in Maastricht zo'n 5000 oudkomers wonen. De trajecten die voor deze mensen zijn ingekocht richten zich vooral op ouderparticipatie, arbeidsreïntegratie en natuurlijk Nederlandse taalverwerving.

Van Lieshout vertelt dat het Bureau Inburgering de regie sterk in handen heeft, wat zijn vruchten afwerpt; alle

nieuwkomers worden binnen twee weken uitgenodigd voor een intake waarna het scholingstraject zo snel mogelijk wordt ingezet, de casemanagers houden voortdurend contact met de scholingsinstellingen en voeren met regelmaat voortgangsgesprekken met de inburgeraars.

"Jammer genoeg gaat de regiefunctie van de gemeenten met de komst van het nieuwe inburgeringstelsel weer verdwijnen" vertelt Van Lieshout. "Er zal nog meer een beroep gedaan worden op de zelfstandigheid en eigen verantwoordelijkheid van de mensen"

"De inburgeraar moet volledig zelfstandig zijn inburgering vorm geven en daar horen financiering, keuze van een school en het organiseren van bijvoorbeeld kinderopvang bij." De gemeente gaat vooral voorlichten.

Van Lieshout ziet er naar uit om aan de slag te gaan met het project Werken In Nederland. Dit project dient als proeftuin en neemt een schot voor de boeg op het nieuwe inburgeringstelsel. Het traditionele programma dat bestaat uit eerst Nederlands leren en daarna werken aan werk wordt los gelaten.

De meerwaarde van het project "Werken In Nederland" zit in maatwerk waarin arbeidstoeleiding, begeleiding en Nederlandse taalverwerving worden gecombineerd. Door het leveren van maatwerk worden de inburgeraars veel meer op hun eigen niveau en capaciteiten aangesproken, hierdoor worden de kansen veel groter dat mensen een baan vinden die echt bij hen past. Op dit moment blijkt namelijk dat bijvoorbeeld het gros van de hogeropgeleiden ver beneden hun niveau aan het werk is. Nederland zou veel meer gebruik kunnen en moeten maken van de capaciteiten en kennis die deze mensen meebrengen.

Meer informatie met betrekking tot het nieuwe inburgeringstelsel is te vinden op de website: www.ministerverdonk.nl en www.inburgernet.nl.

COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Proeftuin COA is TOP

door Annette Diender, beleidsadviseur Terugkeer COA

De aanvraag is formeel nog niet goedgekeurd, maar het moet wel heel raar lopen wil het Terugkeer Ontwikkelings Project (TOP) niet doorgaan. De beslissing valt eind juni. Daarna kan het project van start gaan en daarmee gaan dan ook een heleboel mensen aan de slag.

Uiteraard is het de bedoeling dat een groot deel van de mensen die aan de slag gaan, bestaat uit asielzoekers. Zij staan immers centraal in het project dat als doel heeft om asielzoekers te ondersteunen en faciliteren zodat zij op een menswaardige manier kunnen terugkeren en succesvol kunnen reïntegreren in hun landen van herkomst. Daar komt veel bij kijken.

Asielzoekers van wie de asielaanvraag is afgewezen, die dus moeten terugkeren, hebben vaak vele hobbels te nemen: huisvesting, werk en inkomen, medische voorzieningen. Maar voor velen is de zwaarste hobbel de psychologische: ze zijn tenslotte naar Nederland gekomen in de hoop om hier een nieuw leven op te bouwen. Die hoop is niet uitgekomen.

Er is geleerd van het verleden, TOP wil daar optimaal gebruik van maken. Een belangrijke les is dat een aanbod aan facilitering, bijvoorbeeld een beroepsopleiding, niet vanzelfsprekend leidt tot de motivatie om terug te keren. Daarmee doe je te kort aan het complexe proces dat een asielzoeker

doormaakt om zich erbij neer te leggen dat er geen toekomst voor hem is in Nederland en om de beslissing te nemen om terug te keren. Aanbod kan wel een ondersteuning zijn bij die beslissing. Zo kan een beroepsopleiding mensen het gevoel geven dat hun verblijf in Nederland niet volledig zinloos is geweest, want ze hebben er een vak geleerd waarmee ze in het land van herkomst vooruit kunnen.

In de praktijk betekent dit dat TOP zowel aandacht zal besteden aan het psychologische proces van de asielzoeker, als aan de praktische ondersteuning bij terugkeer. Het psychologische proces zal worden ingevuld door een intensieve begeleiding door de casemanagers. Ook zullen de verschillende betrokken organisaties hun boodschap en benadering goed op elkaar afstemmen. Op die manier voorkomen zij dat zij twijfel zaaien en de asielzoekers verder in verwarring brengen. De praktische ondersteuning zal worden vormgegeven door het verzamelen van informatie over landen van herkomst, contacten leggen met organisaties, bedrijven en opleidingsinstanties en het leveren van maatwerk aan de asielzoeker. Het succes van terugkeer zit hem in de combinatie van deze twee onderdelen: een asielzoeker die gemotiveerd is om zijn terugkeer te organiseren, zal zelf actief kunnen meedenken over de praktische ondersteuning die hij nodig heeft.

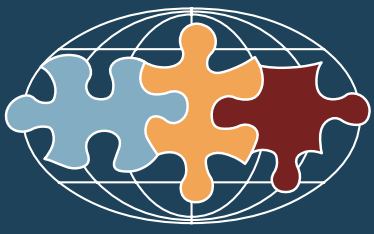
De aanpak van TOP sluit op deze manier

helemaal aan bij het nieuwe opvangmodel dat bij het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA) momenteel wordt ingevoerd. Binnen deze nieuwe aanpak staat ook de motivatie van de asielzoekers om terug te keren voorop, en worden gemotiveerde asielzoekers begeleid en ondersteund bij de voorbereiding voor terugkeer. TOP is daarmee voor COA een soort proeftuin, waar ervaringen worden opgedaan in de begeleiding en praktische ondersteuning bij terugkeer. Daarnaast zal TOP veel ervaring opleveren in het samen-

werken tussen de vele betrokken partijen. Het is een grote uitdaging om tot samenwerking te komen en tegelijkertijd te zorgen dat de asielzoeker centraal blijft staan in het project. Bij deze ervaringen zullen vele partijen baat hebben.

Maar de inzet is natuurlijk dat het in de eerste plaats de asielzoekers zijn die baat hebben bij dit project, omdat zij op een waardige manier en met een toekomstperspectief kunnen terugkeren naar hun land van herkomst.

EQUAL projecten komen met aanbevelingen

Bron: Agentschap SZW

Terwijl minister Verdonk kamervragen beantwoorde over de effectiviteit van het asielbeleid werden op nog geen 100 meter van het Binnenhof de aanbevelingen en resultaten gepresenteerd van 6 projecten gericht op de ondersteuning van datzelfde beleid.

De locatie, sociëteit "de Witte", een sjeke ouderwetse Herenclub, bood onderdak aan met name beleidsmakers van zowel de Rijksoverheid als lokale overheden en partners uit de asielketen.

Ambiance, gesprek, partners en deelnemers maakten het geheel een succesvol samenzijn, waarbij op het hoogste ambtelijke niveau concrete intenties zijn besproken om de succesvolle ervaringen vanuit de projecten te verspreiden (disseminatie) en in te bedden in het bestaande beleid (mainstreaming).

Aanbevelingen

Oriëntatiefase:

- breng competenties van asielzoekers in beeld en leg deze vast in een dossier;
- benut het portfolio, ontwikkeld door het NTN Asielzoekers.

Terugkeerfase:

- leer/werktrajecten voor asielzoekers, ook in het kader van terugkeer;
- investeer in een Centraal Coördinatieplatform Terugkeer.

REDACTIEADRES:

Postbus 3600
6095 ZG Baexem
Tel 0475-45 79 70
Fax 0475-45 79 76
pscheper@coa.minjus.nl
www.hitlimburg.nl

Inburgeringsfase:

- start met inburgeren vanaf het moment van een positieve beschikking;
- gebruik producten van het NTN Asielzoekers in pré win trajecten.

Onderwijs + arbeidsmarkt:

- gebruik producten NTN Asielzoekers bij inburgering, reïntegratie en voortijdig schoolverlaters;
- geen leeftijdsbeperking (tot 30 jaar) voor vol tijdsonderwijs voor asielzoekers;
- gebruik ontwikkelde leer/werktrajecten voor asielzoekers in de nieuwe project-directie 'leren en werk';
- meer ruimte voor asielzoekers om te werken.

De producten die door de verschillende projecten zijn opgeleverd bestaan onder andere uit methodes voor leer/werktrajecten, een persoonlijk ontwikkelingsplan, digitaal Portfolio, web-based matching systemen en communicatiemiddelen.

Meer informatie over de verschillende producten en het volledige verslag zijn te vinden op de website van het ministerie: www.agentschapszw.nl

Stichting HIT is verhuisd!

Stichting HIT
Postbus 3600
6095 ZG Baexem

Bezoekadres:
Exaeten 1
6095 PD Baexem

Tel 0475-45 79 70/71
Fax 0475-45 79 76

Ingezonden brief

Wereldteam

Op een feestelijke receptie bij mijn oude werkgever, zag ik hem weer. Toon, een vriendelijke reus van bijna 2 meter, mijn vrolijke, beste collega van weleer. Toon, 56 jaar jong en nog steeds nadrukkelijk aanwezig. Sigaartje in de hand, pils onder handbereik en het hoogste woord. Na het rondje van de verplichte "d'as lang geleden knuffels", schoven we met z'n tweeën richting de bar.

Lekker bijpraten over hoe leuk het vroeger allemaal was en vette roddels over het hedendaagse. Bazen, wie met wie, intimidatie op de werkvloer en integratie, het kwam allemaal aan de orde. U kent dit soort gesprekken ongetwijfeld, gegniffel bij een glas bier van 2 kerels aan de verkeerde kant van de vijftig... Nou is het bij Toon wel zo, dat hij vooral aan het woord is en je eigenlijk maar hoeft te luisteren. Dat is op zich al een klus, want hij schiet van het ene onderwerp naar het andere. Waar of niet waar, ik lag regelmatig in een deuk en vermaakte me kostelijk. Nou moet u weten dat Toon z'n grote hobby voetballeider is. Lang geleden begonnen toen één van zijn zoons ging voetballen en hij is het altijd met veel plezier blijven doen. Over het wel en wee van zijn E 4 team kan hij een boek vol schrijven. Want voetballeider van negenjarigen op zaterdagmorgen is even wat anders dan coach bij de mannen op Zondag. Naast natuurlijk het voetballen, spelen ook andere zaken een belangrijke rol. Veters strikken, pleisters plakken, snotneuzen poetsen, traantjes drogen en de jongetjes leren verliezen. Troosten zit ook in het takenpakket, want niet bij alle gezinnen is het een jofele boel en ook die verhalen krijgt hij te horen. Toon luistert, troost en zalft waar nodig.

"Ik leid tegenwoordig een wereldteam, dat klinkt erg mooi, en dat is het ook, maar het is ook afzien. Wat dacht je, 3 Turkse jongetjes, 3 Marokkaanse, 1 uit Somalië, 1 uit Congo, 1 uit Irak, 2 uit Cuba en Bartje uit Nederland, de

hele wereld in mijn team verzameld". Eerlijk gezegd vond ik dat wel best grappig zo'n multicultureel team, maar Toon vond het zichtbaar lastig. Het was een heel gedoe geworden, vertelde hij. De jongetjes zelf barsten van het talent en is het erg leuk, maar het probleem was de vaders aan de kant. Botsende culturen langs de lijnen zo gezegd en er niet over kunnen praten omdat je elkaar nauwelijks verstaat. Het is nog niet zo lang geleden, ging hij verder, dat Bartje aangaf genoeg te hebben van het 'goalie'zijn en eigenlijk ook wel es wilde draven in de wei. Dat gaf natuurlijk gedonder, alle vaders zagen in hun zoons mooie spitsen en aanvallers, maar een rol als keeper had natuurlijk geen enkele vader in gedachte. Het was een drukte van jewelste, er werd heel veel gezegd, maar luisteren ho maar. Uiteindelijk zijn alle vaders ontevreden naar huis gegaan en daar zaten we dan zonder goalie.

Waarom ga je niet iets leukers doen op je vrije zaterdag, stelde ik voor. Gewoon gezellige dingen, zonder problemen of herrie. Maar dat zat niet in het karakter van Toon. Hij gooide de handdoek niet in de ring door een stelletje opgewonden vaders. Nee, het in de steek laten van zijn E 4 kwam niet bij hem op, het wereldteam had tenslotte wereldse klasse, maar het moet wel anders. Daarom heeft het bestuur een brief van hem gekregen, waarin meer aandacht gevraagd wordt voor wereldteams. Voor de E 4 b.v. wenst hij het volgend seizoen dat er in de reglementen wordt opgenomen dat elk teamgenootje bij toerbeurt moet keepen als er geen vaste goalie beschikbaar is en dat er inspraakavonden op verzoek, worden georganiseerd door het bestuur.

"We zien wel hoe het afloopt, er mee stoppen kan ik toch niet en dat zou ik ook niet willen want er zit 'verdomd veel talent bij onze club', sprak Toon met een "ons kent ons gezicht". Met een sprankel in zijn ogen, die ik zo goed van hem ken, nuttigen we nog een afzakkertje. Dat komt wel goed denk ik...

Jan van den Eshof, Sint-Oedenrode

Realisatie: www.t-quita.com

co-financed by ESF-EQUAL

<http://www.hitlimburg.nl>

